

Sygn. akt I C 1966/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Joanna Radzyńska-Głowacka

Protokolant Martyna Lubieniecka-Kiljańska

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2014 roku w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa J. C., L. C.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

1. zasądza od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w (...) z siedzibą w W. na rzecz J. C. i L. C. solidarnie kwotę 4.012,86 zł (cztery tysiące dwanaście złotych i osiemdziesiąt sześć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 12 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty;
2. zasądza od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w (...) z siedzibą w W. na rzecz J. C. kwotę 500 zł (pięćset złotych) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 29 sierpnia 2012 r. do dnia zapłaty;
3. zasądza od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w (...) z siedzibą w W. na rzecz L. C. kwotę 500 zł (pięćset złotych) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 12 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty;
4. w pozostałej części powództwo oddala;
5. zasądza od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w (...) z siedzibą w W. na rzecz J. C. i L. C. solidarnie kwotę 504,63 zł (pięćset cztery złote sześćdziesiąt trzy grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1966/12

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym dnia 20 lipca 2012 r. powodowie J. C. i L. C. reprezentowani przez profesjonalnego pełnomocnika, wniesli o zasądzenie od pozwanego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. kwoty 5.618 zł tytułem odszkodowania za nienależne wykonanie umowy wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie kwoty 6.000 zł tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za zmarnowany urlop, wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 3.000 zł za okres od 12 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 3.000 zł za okres od wniesienia powództwa do dnia zapłaty.

Żądane kwoty wynikać miały z niezapewnienia warunków przewidzianych umową o imprezę turystyczną oraz poniesionych niedogodności i cierpień związanych z nieprawidłowym wykonaniem umowy.

Pismem z dnia 27 sierpnia 2012 r. powodowie sprecyzowali powództwo w ten sposób, że żądali zasądzenia na ich rzecz solidarnie kwoty 5.618 zł z odsetkami od dnia 12 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania, kwoty 3.000

zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pisma do dnia zapłaty na rzecz powódki J. C. oraz kwoty 3.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 12 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty na rzecz powoda L. C..

Pozwany wnosił o oddalenie powództwa w całości. W toku sprawy pozwany poinformował, iż obecna firma pozwanego to (...) sp. z o.o. w W..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

I. C. i L. C. zawarli z (...) Sp. z o. o. w W. umowę o usługę turystyczną – wycieczkę do Egiptu w terminie od 25 września 2011 r. do 9 października 2011 r. wraz z pobytem w hotelu (...). Cena wycieczki wyniosła 5.618 zł (bezsporne, potwierdzone dowodem wpłaty – k. 12).

Po przelocie na miejsce powodowie zostali zakwaterowani w uzgodnionym hotelu. Już w pierwszych dniach pobytu w hotelu powodowie zauważyli na swoim ciele pojawiającą się wysypkę, opuchnięcia i zaczerwienienia. Zostali przebadani przez lekarza hotelowego, który stwierdził reakcję uczuleniową na pogryzienie przez insekty, wykonał zastrzyki i zalecił smarowanie maścią. Z każdym dniem stan powodów pogarszał się (dowód: zeznania powoda – k. 114-116, zdjęcia – płyta CD – k. 51). W nocy 5 października 2011 r. powodowie zostali obudzeni przez chodzące po nich pluskwy (dowód: zeznania powoda – k. 114-116, zdjęcia – płyta CD – k. 51). Powodowie zgłosili zaistniałą sytuację w hotelu i na ich żądanie zostali przeniesieni do innego pokoju oraz w ramach przeprosin dostali kosz owoców (bezsporne). Powodowie zgłosili również problem rezydentowi, który zapewnił im pomoc lekarską (bezsporne).

W drugim dniu pobytu powód doznał również zatrucia oraz biegunki wraz z utratą przytomności, którego skutki odczuwał przez kilka dni (bezsporne).

Po powrocie do kraju powodowie złożyli reklamację imprezy turystycznej, która nie została uwzględniona (dowód: reklamacja – k. 15-16, odpowiedź na reklamację – k. 17). Powodowie wzywali pozwanego do dobrowolnego spełnienia świadczenia (dowód: wezwanie do zapłaty – k. 18-20). Pozwany odmówił uznania roszczenia (dowód: pismo – k. 21-22).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie okoliczności, które nie były sporne między stronami, a także na podstawie dokumentów i zdjęć znajdujących się w aktach sprawy, które nie były kwestionowane przez strony oraz nie budziły wątpliwości Sądu. Sąd oparł się również na zeznaniach powoda L. C., choć w znacznej części mają one charakter subiektywny. Powód wyraźnie przedstawiał sytuację swoją i powódki w sposób jednostronny i korzystny dla siebie pod względem procesowym. Jednak co do okoliczności, które znalazły potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym nie sposób odmówić powodowi wiarygodności. Sąd nie mógł przeprowadzić dowodu z przesłuchania świadka B. A. M. ze względu na nie wskazanie prawidłowego adresu świadka co uniemożliwiło wezwanie go w celu złożenia zeznań. Dlatego też wniosek o przeprowadzenie tego dowodu został pominięty.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Jak stanowi art. 11a ustawy o usługach turystycznych za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy o świadczenie usług turystycznych odpowiada organizator turystyki, którym w tym przypadku jest pozwana spółka. Mając na uwadze ustalony stan faktyczny uznać należało, że umowa nie została wykonana przez pozwaną spółkę należycie.

Stosownie do przepisu art. 471 kc dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Nie ulega wątpliwości, iż biuro (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. (obecnie (...) sp. z o.o. w W.) nie wywiązało się należycie z obowiązku zapewnienia usługi turystycznej na odpowiednim poziomie. Powodowie zakwaterowani zostali w pokoju, w którym znajdowały się pluskwy i mieszkali w tym pokoju do dnia odkrycia tego faktu – tj. przez 10 dni. W ocenie Sądu obecność pluskw

w pokoju hotelowym jest oczywistym zaprzeczeniem podstawowych warunków higienicznych obowiązujących nie tylko w hotelu o standardzie czterogwiazdkowym ale w jakimkolwiek obiekcie hotelowym. Zakwaterowanie powodów w pokoju o takim standardzie było oczywistym naruszeniem postanowień umowy. Zgodnie z nią powodowie mieli przebywać w hotelu czterogwiazdkowym. Przy czym przyjmując taką kategoryzację należy rozumieć przy tym nie tylko kategorię hotelu nadano przez sam hotel bądź organizację hotelarską lecz standard hotelu jakiego mogą oczekiwać turyści przy takim oznaczeniu hotelu. Bez wątplenia hotel czterogwiazdkowy, nawet w warunkach lokalnych, nie powinien dopuszczać do obecności insektów takich jak pluskwy w swoich pokojach. Powodowie mieli prawo sądzić zawierając umowę, że spędzą czas w warunkach komfortowych i higienicznych. Dlatego w ocenie sądu pozwana spółka odpowiada za nienależyte wykonanie umowy w części w jakiej powodowie zamieszkiwali w pokoju w którym znajdowały się pluskwy. Okres ten wynosił 10 dni, wobec czego uznać w ocenie sądu powodom należy się odszkodowanie w wysokości odpowiadającej 10 dniom imprezy turystycznej – tj. 10/14 części ceny całej wycieczki. W tym przypadku szkoda wyrażała się różnicą między wysokością zapłaconej ceny za wycieczkę, będącej ekwiwalentem niewadliwego przedmiotu umowy, a wartością imprezy turystycznej wadliwej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 08 grudnia 2005 roku, II CK 291/05).

W ocenie Sądu powodowie nie wykazali by oprócz problemu z obecnością insektów w pokoju, hotel nie zapewniał również odpowiedniego jedzenia, a oferowane potrawy były zepsute bądź nieodpowiedniej jakości. Zatrucie powoda, na które się powoływał nie musiało wynikać z braku higieny czy nieświeżości przygotowywanych posiłków. Jest rzeczą powszechnie znaną, że odmienna flora bakteryjna w Egipcie jest częstą przyczyną zatruc żołądkowych powodujących wymioty i biegunki. Przypadłość ta nie ma jednak związku ze świeżością i jakością przygotowywanych potraw, a jej występowanie, zwane także popularnie jako „kłątwa faraona” jest popularne wśród turystów wyjeżdżających do Egiptu.

W wyniku niedotrzymania warunków umowy przez pozwanego powodowie nie mogli w pełni korzystać z urlopu, gdyż zaoferowane przez pozwanego warunki znacznie odbiegały od ich uzasadnionych oczekiwań. Pokąsanie przez pluskwy oprócz problemów skórnych skutkujących koniecznością ograniczenia kąpieli słonecznych z pewnością mogło wiązać się z poczuciem u powodów znacznego obrzydzenia.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie z uwagi na wyżej przytoczone okoliczności faktyczne w zakresie niezgodności odbytej imprezy turystycznej z oferowaną i związanym z tym niezadowoleniem powodów, stanowiącym niewątpliwie negatywne przeżycie psychiczne, można mówić o powstaniu po stronie powodowej szkody niematerialnej. Zatem zasadne jest roszczenie o zadośćuczynienie za doznaną krzywdę. Zadośćuczynienie jest sposobem naprawienia krzywdy wyrządzonej jako cierpienia fizyczne oraz cierpienia psychiczne. Zadośćuczynienie pieniężne ma na celu przede wszystkim złagodzenie tych cierpień.

Mając powyższe na względzie, Sąd na podstawie art. 448 kc w związku z art. 23 kc oraz w związku z art. 322 kpc po rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy zasądził od pozwanego na rzecz powodów kwoty po 500 zł

Określając wysokość zadośćuczynienia Sąd miał na uwadze, iż zadośćuczynienie nie jest karą, lecz sposobem naprawienia krzywdy. Chodzi tu o krzywdę ujmowaną jako cierpienia psychiczne, a zatem na gruncie niniejszej sprawy negatywne uczucia przeżywane przez powoda w związku z utratą przyjemności z podróży. Celem zadośćuczynienia jest przede wszystkim złagodzenie tych cierpień. Winno ono mieć charakter całościowy i obejmować wszystkie doznane cierpienia (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 3 lutego 2000 r., I CKN 969/98, niepublikowany). W ocenie Sądu kwota po 500 zł dla każdego z powodów jest kwotą odpowiednią do utraconej przez nich przyjemności ze spędzonego urlopu.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 kpc zgodnie z żądaniem powodów.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 100 kpc w zw. z art. 98 § 1 i 3 kpc, stosunkowo rozdzielając koszty pomiędzy stronami. Powodowie wygrali sprawę w 43,15% części a pozwany w 56,85% części.

Łączne wydatki powodów w sprawie wyniosły 5.170 zł, na którą to sumę złożyły się następujące kwoty: 581 zł (opłata od pozwu), 34 zł (opłata skarbową od dwóch pełnomocnictw), 2.400 zł (koszty zastępstwa procesowego), 2.155 zł (wydatki pełnomocnika powodów związane z dojazdem do sądu).

Na wydatki pozwanego w łącznej kwocie 3.036,45 zł złożyły się kwoty: 500 zł (zaliczka na tłumacza przysięgłego), 119,45 zł (wydatki poniesione tymczasowo na tłumacza przysięgłego obciążające pozwanego), 17 zł (opłata skarbową od pełnomocnictwa), 2.400 zł (koszty zastępstwa procesowego).

Po wzajemnym rozliczeniu kosztów obciążających strony, zgodnie ze wskazanym wyżej stosunkiem w jakim zobowiązane są do poniesienia kosztów procesu, pozwany zobowiązany jest zwrócić wyliczoną różnicę w kwocie 504,63 zł solidarnie na rzecz powodów.